

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. évi április hó 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi december hó 13. napján kihirdetett 15.Fk.32/2016/45. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 549 583 (ötszáznegyvenkilencezer-ötszáznyolcvanhárom) forint, melyből I. r. vádlottat 279 982 (kettőszázhetvenkilencezer-kilencszáznyolcvankettő) forint terhel.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú eljárásban 20 000 (húszezer) forint bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles megfizetni.

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék ítélete ellen I. r. vádlott és a védője a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést. II. r. vádlottal szemben az elsőfokú határozat a kihirdetés, 2016. december 13. napján jogerőre emelkedett, ezért a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 349. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülbírálat e vádlottra nem terjed ki.

Az ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette a törvényszék döntését.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a tényállás és az indokolás kiegészítését, továbbá helyesbítését követően az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, nem tartva megalapozottnak az I. r. vádlott és védőjének enyhítést célzó jogorvoslatát.

Az érintett vádlott védője a másodfokú eljárásban tárgyalás tartását kérte, melyre indítványozta a sértett megidézését és kihallgatását, mivel erre eddig nem került sor az ismeretlen helyen tartózkodása miatt. Kifejtette továbbá azon álláspontját, hogy ellentét van az igazságügyi elmeorvos-szakértői és az igazságügyi pszichológus-szakértői vélemények között I. r. vádlott vonatkozásában, ezért ezen szakértők együttes meghallgatását is szükségesnek ítélte.

Az ítéltábla a védő bizonyítási indítványait nem tartotta megalapozottnak. Tény, hogy a sértett kihallgatását a törvényszék nem tudta foganatosítani, mert a sértett ismeretlen helyre távozott, a felkutatására tett intézkedések eredményre nem vezettek, ezért a Be. 296. §-a (1) bekezdésének a/ pontja alapján vallomása felolvasásra került (15.Fk.32/2016/45. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal).

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a sértett értesítése a másodfokú eljárásban is „ismeretlen” helyre költözött jelzéssel érkezett vissza az ítéltáblára.

A védő által hivatkozott szakértői vélemények között nincs ellentmondás - ezt a védő nem is konkretizálta - és az igazságügyi elme- és igazságügyi pszichológus-szakértőket az elsőfokú bíróság a tárgyaláson együttesen hallgatta meg, ahol a szakértők kitértek válaszaikban a vélemények látszólagos ellentmondására, arra egyértelmű magyarázatot adtak (15.Fk.32/2016/36. számú tárgyalási jegyzőkönyv).

Az ítéletábra ezen okokból elutasította a védő által előterjesztett bizonyítási indítványokat, részbizonyítás felvételére nem volt indok.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott marasztaló elsőfokú határozatot a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján, az azt megelőző bírósági eljárással együtt az érintett I. r. vádlottra nyilvános ülésen bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakat. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a tényállás rögzítéséhez szükséges bizonyítékokat a lehetséges mértékben beszerezte, mely bizonyítékokat a mérlegelési körébe vonta. A tanúvallomások értékelése során hangsúlyt fektetett az érdekkörök tisztázására, majd a vallomások tartalmát ennek megfelelően kritikával vizsgálta, szem előtt tartva a tárgyaláson meghallgatott igazságügyi szakértők véleményét. A törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, ezen tevékenységéről mindenki számára követhető módon számot adott. Indokolási kötelezettségét teljesítette, s meggyőző érvekkel alátámasztottan vetette el az I. r. vádlott tényeket elismerő, ám a felelősségét befolyásoló, azt csökkenteni igyekvő védekezését.

Az iratok tartalma alapján a tényállás kisebb mértékű pontosítása és kiegészítése szükséges a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel, a következők szerint:

Az I. r. vádlott előéleti adataiban feltüntetendő, hogy az 1. pontban szereplő ítéletben az egyik garázdaság vétsége társtettesként elkövetett és a testi sértés büntette kísérlet, továbbá megállapította a bíróság, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Az elbírált bűncselekmények elkövetési ideje: 2013. augusztus 7., október 5. és november 30. napja volt.

A 2. pontban írt döntés végzésében a halmazati büntetést kiszabta a bíróság, a 2015. március 12. napján elkövetett bűncselekmények miatt.

Az ... Járásbíróság számú határozatával elbírált bűncselekmények elkövetési ideje: 2015. október 7.

Az I. r. vádlott a sértettet a 10 cm pengehosszúságú, 2 cm pengeszélességű, egyélű, hegyben végződő, nyélbe zárható késsel szúrta meg (nyomozati irat 526. lapszám).

A mentőszolgálat helyszínre érkezése 15 óra 47 perckor történt (mentési dokumentációs lap).

A nyakat ért szúrt sérülések a közepet meghaladó erőbehatásra jöttek létre, míg a fartájéki sérülések közepet elérő erőbehatásra keletkeztek.

E kiegészítésekkel és helyesbítéssel a tényállás mindenben megalapozott és összhangba került az indokolással, ahol szerepeltek az erőbehatások, továbbá a bűncselekmény eszközének paraméterei, amelyeket az ítéletábra álláspontja szerint a tényállásban is rögzíteni kell.

A Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a kiegészített és helyesbített tényállás irányadó a másodfokú eljárásban.

A törvényszék a tényállás alapján okszerűen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére és helyes az általa elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is, amelyet a védelem sem vitatott. Az e körben írt indokokat osztja a másodfokú bíróság. A törvényszék vizsgálta a jogos védelem kérdését is és ebben - helyesen - nemlegesen foglalt állást. Indokolása azonban e vonatkozásban - figyelemmel a megállapított tényállásra - pontatlan, ami korrigálást igényelt. Az ítélet 16. oldal negyedik bekezdéséből mellőzte a kölcsönös szóváltásra, illetőleg ütésváltásra hivatkozást, hiszen ez ellentétes a tényállás részét képező és az ítélet 6. oldal utolsó bekezdésében írtakkal. Az elfogadott tényállás alapján a támadók a vádlottak voltak, ezért a jogos védelem jogintézménye esetükben nem merülhet fel.

Elírás következtében az ítélet 8. oldal harmadik bekezdését helyesbíteni kell, az érintett vádlott édesanyjának a neve helyesen I.rendű vádlott anyja neve.

Az ítélet 17. oldal második bekezdésében a szűrésok mélysége nem mindhárom, hanem csak két esetben volt 10 cm mélységű. Ezt tartalmazza a tényállás, amely összhangban áll az orvosi dokumentációval és az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel is. Leírás hiányában ugyanis a nyaki harmadik szűrés szűrőcsatornájának hossza nem volt megállapítható. Ezen túl, a késsel történő szűrésok erőbehatására és a kés méretére vonatkozó megállapítások a tényállás részét képezőek, amely ítéletszerkesztési hibát az ítélet 17. oldal harmadik bekezdésének kiegészítése és helyesbítése körében korrigált.

A törvényszék jórészt feltárta az I. r. vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek azonban szintén helyesbítést igényelnek.

Az I. r. vádlott enyhe fokú gyengeelméjűsége, illetve indulati esékenységekre való hajlama nem értékelhető enyhítő körülményként, hiszen a szakértői vélemény szerint ezen körülmények nem segíthették elő és nem könnyíthették meg a bűncselekmény elkövetését. Ezen szakértői megállapítás tükrében értelmezhetetlen, miszerint „a törvényszék álláspontja szerint mindenképpen közrehatottak abban”.

Az irányadó tényállásban írtak alapján sértetti közrehatás nem volt megállapítható, ekként ez enyhítő körülményként szintén nem írható az I. r. vádlott javára.

Az előzetes fogvatartásban eltöltött idő a jogerős elbírálásig nincs másfél év, az nem tekinthető olyan hosszúnak, amit a vádlott javára kellene értékelni, míg a fogvatartási konkrét viszonyokra és körülményekre nincs adat, ezért az erre történő hivatkozást mellőzte a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből.

A módosult bűnösségi körülményeket szem előtt tartva az I. r. vádlottal szemben kiszabott 6 év szabadságvesztés arányban áll az elkövetett élet elleni bűncselekmény kísérletének tárgyi súlyával és a vádlott társadalomra veszélyességének fokával. Az érintett vádlott két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követett el a terhére rótt bűncselekményt, úgy, hogy egy 2015. október 7. napján elkövetett bűncselekmény miatti büntető eljárás hatálya alatt is állt. Ezen kívül az Ózdi Járásbíróság 11.Bpk.629/2015/2. számú határozatának jogerőre emelkedése 2015. november 12. napja, míg a most elbírált bűncselekmény elkövetésének időpontja 2015. november 30.

Mindezekből arra kell következtetni, hogy a korábbi büntetések a céljukat nem érték el, ezért a törvényi minimumot (5 év) csupán egy évvel meghaladó büntetés inkább enyhének tekinthető, semmiképpen nem eltúlzott, ezért enyhítésére az ítélet 17. oldal harmadik bekezdésének kiegészítése és helyesbítése körében korrigált.

A bűncselekmény jellegére figyelemmel helyes a közügyektől eltiltás alkalmazása, amelynek mértéke is törvényes, azzal a másodfokú bíróság egyetért.

A törvényszék egyéb rendelkezései is helyesek, ugyanakkor a bűnügyi költség összegében számítási hibát vétett, amelyet az ítéletábra korrigált és az I. r. vádlottat további 15 000 Ft, összesen 279 982 Ft megfizetésére kötelezte.

A törvényszék a lefoglalt bűnjelekről történő rendelkezése során a Be. 155. §-ának (9) bekezdését is alkalmazta.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta, a bűnügyi költség korrekciójával.

Az I. r. vádlott előzetes letartóztatásának további beszámítása a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 92. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéletábra a Be. 381. §-ának (1) bekezdését alkalmazva döntött.

Debrecen, 2017. április 25.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Szabó József sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 15.Fk.32/2016/45. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2017. április 25.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-